

אגף רישום וזיהור הקרקעות

כט אייר תשכ"ד = 15. 64. 11

מס'

הלשכה הראשית

רשומות

קובץ התקנות

7 במאי 1964

1576

כ"ה באייר תשכ"ד

עמוד

1208	תקנות התעבורה (תיקון מס' 6), תשכ"ד-1964
1214	צו-שעת-חירום (שיעור-תשלום. חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 11), תשכ"ד-1964
1214	צו-שעת-חירום (שיעור-תשלום. חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 12), תשכ"ד-1964
1216	צו-שעת-חירום (שיעור-תשלום. חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 13), תשכ"ד-1964
1217	צו מס הכנסה (פסור של רשויות מקומיות) (תיקון), תשכ"ד-1964
1217	צווים בדבר המרת מקרקעין מסוג "מתרוכה" לסוג "מיר"
1218	הודעת הדיג (צמצום פעולות-דיג באילת בעונת 1964), תשכ"ד-1964

מדור לשלטון מקומי

1220	צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (הגלבוץ, תיקון), תשכ"ד-1964
1221	צו תכנון ערים (הגליל-התחתון), תשכ"ד-1964
1222	חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (טופס לבקשת היתר בניה ולהיתר בניה), תשכ"ד-1964
1222	חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון עיר של מחוז הדרום) (תיקון מס' 2), תשכ"ד-1964
1223	חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (סדרי הדיון בבקשות להיתר לשימוש חריג), תשכ"ד-1964
1224	חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (סדרי הדיון במתן הקלות מחכית בנין עיר), תשכ"ד-1964
1225	חוק עזר לפתח-תקוה (מפגעי תברואה), תשכ"ד-1964
1231	חוק עזר לאשדוד (העמדת רכב וחנייתו), תשכ"ד-1964

פקודת התעבורה

תקנות לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 266 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות), בסופה, יבוא:

תיקון
תקנה 206

„פנקס הרכב” — פנקס בו רשומים פרטי הרכב ומיפרטי התוצרת שלו כפי שתקבע רשות הרישוי לגבי סוג הרכב;

„רשיון רכב” — פנקס הרכב בצירוף אישור על תשלום אגרת רשיון הרכב — בטפסים שתקבע רשות הרישוי.”

2. במקום תקנה 272 לתקנות העיקריות יבוא:

החלפה
תקנה 272

„תשלום אגרות 272. מבקש רשיון רכב או חידושו רשאי לשלם לחשבון הסילוקים של רשות הרישוי ולפי הפנייה מאת רשות הרישוי את האגרות וההיטלים החלים על הרכב — תוך חודש לפני מועד פקיעת הרשיון ולא יאוחר מחודש ימים מיום פקיעת תקפו — גם בבנק הדואר או בכל בנק אחר שתקבע רשות הרישוי בהודעה ברשומות.”

3. בתקנה 274 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (ב), במקום „הודבקה” יבוא „נושא הרכב”.

תיקון
תקנה 274

4. בתקנה 276 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ד) יבוא:

תיקון
תקנה 276

„(ד) לא יהיה תוקף לרשיון רכב אלא לתקופה שבעדה שולמה האגרה ובלבד שצורף לפנקס הרכב —

(1) אישור על תשלום אגרות והיטלים החתום בחותמת רשות הרישוי או בחותמת הבנק כאמור בתקנה 272, או אישור המעיד על פטור מן האגרות וההיטלים האמורים;

(2) חותמת כשירות לתנועה כאמור בתקנה 274 (א).”

5. בתוספת הראשונה לתקנות העיקריות, בחלק ג' —

תיקון התוספת
הראשונה

(1) בסעיף 2, במקום סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) יבוא:

„(א) אגרה בעד רשיון לרכב פרטי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל — למעט אופנוע ואוטובוס פרטי — או אגרה בעד חידוש הרשיון ששולמה תוך חודש מפקיעת הרשיון — תהיה בשיעורים אלה:

¹ דיני טרינת ישראל, נסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 178.
² ק"ח 1128, תשכ"א, עמ' 1425, ק"ח 1188, תשכ"א, עמ' 2618.

כשתפוסת הבוכנות בסמ"ק	לרכב ששנת ייצורו עד סוף שנת 1950 והרשיון ניתן לתקופה של שנה	לרכב ששנת ייצורו מתחילת שנת 1951 ואילך והרשיון ניתן לתקופה של שנה
עד 500	לירות	לירות
למעלה מ-500 עד 1000	50	50
למעלה מ-1000 עד 2000	60	65
למעלה מ-2000 עד 3000	100	115
למעלה מ-3000 עד 3500	130	150
למעלה מ-3500 עד 4000	160	185
למעלה מ-4000 עד 4500	190	220
למעלה מ-4500	250	300
	425	475

(ב) אגרה בעד חידוש רשיון לרכב פרטי כאמור בסעיף קטן (א) אשר שולמה בתום חודש ולא יאוחר משלושה חדשים מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשתפוסת הבוכנות בסמ"ק	לרכב ששנת ייצורו עד סוף שנת 1950 והרשיון ניתן לתקופה של שנה	לרכב ששנת ייצורו מתחילת שנת 1951 ואילך והרשיון ניתן לתקופה של שנה
עד 500	לירות	לירות
למעלה מ-500 עד 1000	63	63
למעלה מ-1000 עד 2000	75	81
למעלה מ-2000 עד 3000	125	144
למעלה מ-3000 עד 3500	163	188
למעלה מ-3500 עד 4000	200	231
למעלה מ-4000 עד 4500	238	275
למעלה מ-4500	313	375
	531	594

(ג) אגרה בעד חידוש רשיון לרכב פרטי כאמור בסעיף קטן (א) אשר שולמה לאחר שלושה חדשים מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשתפוסת הבוכנות בסמ"ק	לרכב ששנת ייצורו עד סוף שנת 1950 והרשיון ניתן לתקופה של שנה	לרכב ששנת ייצורו מתחילת שנת 1951 ואילך והרשיון ניתן לתקופה של שנה
עד 500	לירות	לירות
למעלה מ-500 עד 1000	75	75
למעלה מ-1000 עד 2000	90	98
למעלה מ-2000 עד 3000	150	173
למעלה מ-3000 עד 3500	195	225
למעלה מ-3500 עד 4000	240	278
למעלה מ-4000 עד 4500	285	330
למעלה מ-4500	375	450
	638	713

שיעור האגרה בעד רשיון או חידוש רשיון לרכב פרטי מסוג לנדרובר וג'יפ יהיה בשיעור האגרה שנקבעה בסעיפים קטנים (א), (ב) או (ג) לרכב פרטי אשר תפוסת הבוכנות שלו היא 1000 סמ"ק.

(2) בסעיף 6. במקום סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) יבוא :

„(א) אגרת רשיון לרכב מסחרי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל או אגרה בעד חידוש הרשיון ששולמה תוך חודש מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה :

כשמשקלו הכולל המותר בק"ג	לרכב ששנת ייצורו עד סוף שנת 1950 והרשיון ניתן לחקופה של שנה	לרכב ששנת ייצורו מתחילת שנת 1951 ואילך והרשיון ניתן לחקופה של שנה
עד 1000	לירות 37	לירות 50
למעלה מ-1000 עד 4000	65	80
למעלה מ-4000 עד 5000	82	100
למעלה מ-5000 עד 6500	145	175
למעלה מ-6500 עד 8500	200	240
למעלה מ-8500 עד 12000	275	350
למעלה מ-12000 עד 18000	305	380
למעלה מ-18000	335	410

(ב) אגרה בעד חידוש רשיון לרכב מסחרי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל אשר שולמה בתום חודש ולא יאוחר מאשר שלושה חדשים לאחר פקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה :

כשמשקלו הכולל המותר בק"ג	לרכב ששנת ייצורו עד סוף שנת 1950 והרשיון ניתן לחקופה של שנה	לרכב ששנת ייצורו מתחילת שנת 1951 ואילך והרשיון ניתן לחקופה של שנה
עד 1000	לירות 46	לירות 63
למעלה מ-1000 עד 4000	81	100
למעלה מ-4000 עד 5000	103	125
למעלה מ-5000 עד 6500	181	219
למעלה מ-6500 עד 8500	250	300
למעלה מ-8500 עד 12000	344	438
למעלה מ-12000 עד 18000	381	475
למעלה מ-18000	419	513

(ג) אגרה בעד חידוש רשיון לרכב מסחרי, שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל אשר שולמה לאחר שלושה חדשים מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה :

כשמשקלו הכולל המותר בק"ג	לרכב ששנת ייצורו עד סוף שנת 1950 והרשיון ניתן לחקופה של שנה	לרכב ששנת ייצורו מתחילת שנת 1951 ואילך והרשיון ניתן לחקופה של שנה
עד 1000	לירות 56	לירות 75
למעלה מ-1000 עד 4000	98	120
למעלה מ-4000 עד 5000	123	150
למעלה מ-5000 עד 6500	218	263
למעלה מ-6500 עד 8500	300	360
למעלה מ-8500 עד 12000	413	525
למעלה מ-12000 עד 18000	458	570
למעלה מ-18000	503	615

(3) בסעיף 8, במקום סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) יבוא:

„(א) אגרה בעד רשיון למונית שאינה מופעלת על ידי מנוע דיזל או אגרה בעד חידוש הרשיון ששולמה תוך חודש מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשספר מקומות ישיבה לנוסעים מלבד הנהג	והרשיון ניתן לתקופה של שנה
	לירות
עד 4	110
5 עד 7	165
8 עד 11	195

(ב) אגרה בעד חידוש רשיון למונית שאינה מופעלת על ידי מנוע דיזל אשר שולמה כתום חודש ולא יאוחר משלושה חדשים לאחר פקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשספר מקומות ישיבה לנוסעים מלבד הנהג	והרשיון ניתן לתקופה של שנה
	לירות
עד 4	138
5 עד 7	206
8 עד 11	244

(ג) אגרה בעד חידוש רשיון למונית שאינה מופעלת על ידי מנוע דיזל אשר שולמה לאחר שלושה חדשים מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשספר מקומות ישיבה לנוסעים מלבד הנהג	והרשיון ניתן לתקופה של שנה
	לירות
עד 4	165
5 עד 7	248
8 עד 11	293

(4) בסעיף 9, במקום סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) יבוא:

„(א) אגרה בעד רשיון לרכב עבודה שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל או אגרה בעד חידוש הרשיון ששולמה תוך חודש מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשמשקל הכולל המותר בק"ג	והרשיון ניתן לתקופה של שנה
	לירות
עד 1000	25
למעלה מ-1000 עד 4000	30
למעלה מ-4000 עד 5000	45
למעלה מ-5000 עד 8000	85
למעלה מ-8000	120

(ב) אגרה בעד חידוש רשיון לרכב עבודה שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל אשר שולמה כתום חודש ולא יאוחר משלושה חדשים לאחר פקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשמשקלו הכולל הסותר בק"ג	והרשיון ניתן לתקופה של שנה
לירוח	
עד 1000	31
למעלה מ-1000 עד 4000	38
למעלה מ-4000 עד 5000	56
למעלה מ-5000 עד 8000	106
למעלה מ-8000	150

(ג) אגרה בעד חידוש רשיון לרכב עבודה שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל אשר שולמה לאחר שלושה חדשים מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשמשקלו הכולל הסותר בק"ג	והרשיון ניתן לתקופה של שנה
לירוח	
עד 1000	38
למעלה מ-1000 עד 4000	45
למעלה מ-4000 עד 5000	68
למעלה מ-5000 עד 8000	128
למעלה מ-8000	180."

(5) בסעיף 10, במקום סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) יבוא:
 „(א) אגרה בעד רשיון לטרקטור או אגרה בעד חידוש הרשיון ששולמה תוך חודש מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה
לירוח

והטרקטור מופעל —
 על ידי מנוע שאינו מנוע דיזל
 על ידי מנוע דיזל
 (ב) אגרה בעד חידוש רשיון לטרקטור אשר שולמה כתום חודש ולא יאוחר משלושה חדשים, לאחר פקיעת הרשיון, תהיה בשיעורים אלה:

כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה
לירוח

והטרקטור מופעל —
 על ידי מנוע שאינו מנוע דיזל
 על ידי מנוע דיזל
 (ג) אגרה בעד חידוש רשיון לטרקטור אשר שולמה לאחר שלושה חדשים מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה
לירוח

והטרקטור מופעל —
 על ידי מנוע שאינו מנוע דיזל
 על ידי מנוע דיזל

(6) בסעיף 14, במקום סעיפים קטנים (א), (ב) ו-(ג) יבוא:

„(א) אגרה בעד רשיון הרשום על שם נכה הניתן למונית המופעלת על ידי מנוע שאינו מנוע דיזל או אגרה בעד חידוש הרשיון ששולמה תוך חודש מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשספר מקומות ישיבה לנוסעים מלבד הנהג	והרשיון ניתן לתקופה של שנה
	לירות
עד 4	83
5 עד 7	110
8 עד 11	195

(ב) אגרה בעד חידוש רשיון למונית כאמור בסעיף קטן (א) אשר שולמה בתום חודש ולא יאוחר מאשר שלושה חדשים לאחר פקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשספר מקומות ישיבה לנוסעים מלבד הנהג	והרשיון ניתן לתקופה של שנה
	לירות
עד 4	103
5 עד 7	138
8 עד 11	244

(ג) אגרה בעד חידוש רשיון למונית כאמור בסעיף קטן (א) אשר שולמה לאחר שלושה חדשים מפקיעת הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

כשספר מקומות ישיבה לנוסעים מלבד הנהג	והרשיון ניתן לתקופה של שנה
	לירות
עד 4	124
5 עד 7	165
8 עד 11	293

6. לתקנות אלה ייקרא „תקנות התעבורה (תיקון מס' 6), תשכ"ד-1964".

השם

ט"ו באייר תשכ"ד (27 באפריל 1964)
(חמ 756125)

ישראל ברייהודה
שר התחבורה

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹ אני מצווה לאמור:

1. בחוספת הרביעית לצו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958,² אחרי פרט 16 יבוא:

הוספת פרט 17
בחוספת רביעית

17. פסולת וגרוטאות של נחושת ושל סגסוגות נחושת שסיווגן הוא לפי פרט 74.01 לחוספת לפקודת תעריף המכס — שאינן מיועדות לשימוש על-ידי בתי ציקה בארץ — לכל לירה של ערך פ.ו.ב. בנמל ישראלי — למען הסדרת הביקוש או החצרות — 0.10 לירות.

2. לצו זה ייקרא „צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 11), תשכ"ד—1964“.

הדפ

ט"ו באייר תשכ"ד (27 באפריל 1964)
(חמ 74043)

עקיבא גוברין
שר

¹ ס"ח 208, תשי"ט, עמ' 18: ס"ח 400, תשכ"ג, עמ' 124.
² ק"ח 772, תשי"ח, עמ' 770: ק"ח 1283, תשכ"ב, עמ' 153: ק"ח 1415, תשכ"ג, עמ' 1000: ק"ח 1527, תשכ"ד, עמ' 504.

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות-שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹ אני מצווה לאמור:

1. בצו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958,² (להלן — הצו העיקרי), בחוספת הראשונה —

תיקון חוספת
הראשונה

(1) בחלק א', אחרי פרט 91 יבוא:

92. רדיאטורים וחלקיהם מפח להסקה מרכזית.
שבגדר פרט 73.37 לחוספת לפקודת תעריף המכס — למען הגנה על חוצרת הארץ מפני התחרות של מוצרי יבוא

5¹

¹ ס"ח 208, תשי"ט, עמ' 18: ס"ח 400, תשכ"ג, עמ' 124.
² ק"ח 772, תשי"ח, עמ' 770.
³ ק"ח 1472, תשכ"ג, עמ' 1801.

(2) בחלק ב', אחרי פרט 99 יבוא :

100. מוצרים אלה העשויים P.V.C. שבגדר הפרטים 39.02 ו-39.07 לתוספת לפקודת תעריף המכס :

לוחות, יריעות, פסים, סרטים ורדידים בעובי של פחות משני מילימטרים וכן המוצרים האמורים בעובי של 2 מילימטרים או יותר הניתנים לגלילה, כל אלה בין אם הם על שכבה של חומר אחר ובין אם לאו —

(א) מחומר פלסטי מוקצף או המכילים חומר פלסטי מוקצף — לכל לירה של ערך סי"פ — למען הסדרת הביקוש או התצרוכת ולמען ספיגתו או מניעתו של ריווח עודף —

2.60 לירות אך לא פחות מ-9 לירות למ² בניכוי המכס ומס הקניה החלים עליהם

(ב) אחרים — לכל לירה של ערך סי"פ — למען הסדרת הביקוש או התצרוכת ולמען ספיגתו או מניעתו של ריווח עודף —

2.60 לירות אך לא פחות מ-10 לירות לק"ג בניכוי המכס ומס הקניה החלים עליהם.

101. בדים טקסטיליים מצופים בחומר P.V.C. או קופולימר של P.V.C. שסיווגם בגדר הפרטים 59.08, 59.10 או 59.12 לתוספת לפקודת תעריף המכס —

(א) המכילים חומר פלסטי מוקצף — לכל לירה של ערך סי"פ — למען הסדרת הביקוש או התצרוכת ולמען ספיגתו או מניעתו של ריווח עודף —

2.60 לירות אך לא פחות מ-9 לירות למ² בניכוי המכס ומס הקניה החלים עליהם

(ב) אחרים — לכל לירה של ערך סי"פ — למען הסדרת הביקוש או התצרוכת ולמען ספיגתו או מניעתו של ריווח עודף —

2.60 לירות אך לא פחות מ-10 לירות לק"ג בניכוי המכס ומס הקניה החלים עליהם.

¹ ק"ת 1553, תשכ"ד עמ' 900.

2. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 12).
תשכ"ד—1964".

כ"א באייר תשכ"ד (3 במאי 1964)
(חמ 74048)

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשיה

תקנות שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹
אני מצווה לאמור:

1. בצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958² (להלן — הצו
העיקרי), בתוספת הראשונה, בחלק ב' —

תיקון התוספת
הראשונה

(1) במקום פרט 80 יבוא:

„80 מנועים חשמליים לזרם ישר, עד 1/10 כוח
סוס ועד בכלל, שמשקלם אינו עולה על 100 גרם,
שבגוד פרט 85.01 (ב) (2) לתוספת לפקודת תעריף
המכס, למען הסדרת הביקוש או התצרוכת

1 לירה לכל לירה ס"פ
בניכוי המכס החל
עליהם"

(2) הפרטים 31, 85, 86, 92, ו־93 — בטלים.

2. בתוספת השלישית לצו העיקרי, פרטים 121 ו־148³ — בטלים.

תיקון התוספת
השלישית

3. תחילתה של הפסקה (2) לסעיף 1 ושל הסעיף 2 היא ביום י"ט באייר תשכ"ד (1
במאי 1964).

תחילה

4. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 13),
תשכ"ד—1964".

חשם

כ"א באייר תשכ"ד (3 במאי 1964)
(חמ 416104)

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשיה

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18; ס"ח 400, תשכ"ג, עמ' 124.
² ק"ח 772, תשי"ח, עמ' 778; ק"ח 1070, תשכ"א, עמ' 525; ק"ח 1190, תשכ"א, עמ' 2620; ק"ח 1270,
תשכ"ב, עמ' 1484.
³ ק"ח 1292, תשכ"ב, עמ' 1078.

פקודת מס הכנסה

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 (2) לפקודת מס הכנסה¹, אני מצווה לאמור:

1. אחרי סעיף 1 לצו מס הכנסה (פטור של רשויות מקומיות), תשט"ו-1955², יבוא:

פטור הכנסה מדיבידנד

א1. הכנסתה של רשות מקומית מדיבידנד המשתלם לה על ידי אוצר השלטון המקומי בע"מ, תהיה פטורה ממס.
2. לצו זה ייקרא "צו מס הכנסה (פטור של רשויות מקומיות) (תיקון), תשכ"ד-1964".

השם

ט"ז באייר תשכ"ד (28 באפריל 1964)
(חמ 723109)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"א, עמ' 120.
² ק"ח 501, תשט"ו, עמ' 625.

13/9/64

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת "מתרוכה"), תש"ך-1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת "מתרוכה"), תש"ך-1960¹, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין של תל אביב-יפו כמקרקעין מסוג "מתרוכה" יומרו למקרקעין מסוג "מירי" וירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

הגוש	החלקה	השטח במטרים מרובעים	השטח להמרה במטרים מרובעים
185	16	4,108	518
185	21	13,019	274
186	22	4,595	3,973

י"ד באייר תשכ"ד (26 באפריל 1964)
(חמ 70130)

דב יוסף
שר המשפטים

¹ ס"ח 316, תש"ד, עמ' 92.

ה'תש"ז 15/3

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה” לסוג „מירי”

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960¹, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין של תל אביב יפו כמקרקעין מסוג „מתרוכה” יומרו למקרקעין מסוג „מירי” וירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

הגוש	החלקה	השטח במטרים מרובעים	השטח להמרה במטרים מרובעים
1949	42	778	778
1949	43	369	65

דב יוסף
שר המשפטים

י”ד באייר תשכ”ד (26 באפריל 1964)
(חמ 70180)

¹ ס”ח 810, חש”ד, עמ’ 82.

פקודת הדיג, 1937

הודעה בדבר צמצום פעולות דיג באילת

בתוקף סמכותנו לפי סעיף 13 לפקודת הדיג, 1937¹, אנו מודיעים לאמור:

1. בהודעה זו —

הנדרות

„האזור הצפוני” — רצועת יבשה ברוחב 10 מטר לאורך חוף ים-סוף בין המקום הידוע בשם בית הדייגים באילת ובין הגבול הבין-לאומי שבין מדינת ישראל וממלכת ירדן ההא-שמית באילת ורצועת הים הגובלת עם שטח היבשה האמור עד לעומק 12 פאדוס;
„חוף אילת” — רצועת יבשה ברוחב של 10 מטר לאורך חוף ים-סוף בין הגבול הבין-לאומי שבין מדינת ישראל וממלכת ירדן ההאשמית ובין הגבול הבין-לאומי שבין מדינת יש-ראל והרפובליקה הערבית המאוחדת (מצרים) ורצועת הים הגובלת עם שטח היבשה האמור עד לעומק של 12 פאדוס;

„עונת דיג הפלמידות” — התקופה שבין כ”ח באייר תשכ”ד (10.5.1963) ובין ו’ באב תשכ”ד (15.7.64) ושבת ח’ באלול תשכ”ד (16.8.1964) ובין י”ד בכסלו תשכ”ה (19.11.64);
„צינור המים” — צינור המים החוצה את חוף אילת ויוצא למימי מפרץ אילת כ-200 מטרים מזרחית למלון ים-סוף.

2. לא יעסוק אדם בדיג בחוף אילת בעונת דיג הפלמידות אלא בהתאם לסעיף 4 או על פי הרשאה מיוחדת מאת פקיד הדיג הראשי (להלן — הרשאה מיוחדת).

צמצום דיג
באילת

¹ ע”ר 1037, חוס’ 1 מס’ 607, סעיף 137.

מתן הרשאה
מיוחדת

3. לא תינתן הרשאה מיוחדת אלא אם הוכח לפקיד הדיג הראשי כי יהיה במתן הרשאה כדי לתרום לפיתוחו של ענף הדיג הימי באזור אילת ולא יהיה בה כדי לחייב את הרשאי לדוג בהתאם להוראות סעיף 4 להוציא את רשתו המיועדת לדיג הפלמידות.

רשות לדוג
באזור הצפוני

4. (א) בשטח האזור הצפוני רשאי כל אחד מהמפורטים להלן לדוג בעונת דיג הפלמידות, ברשתות עמידה, פלמידה ובמקום המצויין ליד שמו:

- (1) רוקסא יצחק — רשת אחת — 50 מטר מערבה מגדר הבטחון שהותקנה בקרבת הגבול הבין-לאומי שבין ישראל לממלכת ירדן ההאשמית כשפתח הרשת מופנית לכיוון מזרח;
- (2) אורי רוזנטל — רשת אחת — 245 מטר מערבה למקום הצבת רשת רוקסא יצחק כשפתח הרשת מופנה לכיוון מזרח;
- (3) נינו פררו — רשת אחת — 245 מטר מערבה למקום הצבת רשת אורי רוזנטל כשפתח הרשת מופנית לכיוון מזרח;
- (4) קרני דב — רשת אחת — 245 מטר מערבה למקום הצבת רשת נינו פררו כשפתח הרשת מופנית לכיוון מזרח;
- (5) אוברי אונגר — רשת אחת — 245 מטר מערבה למקום הצבת הרשת של קרני דב כשפתח הרשת לכיוון מזרח;
- (6) שקד אריה — רשת אחת — 10 מטר מזרחה לצינור המים כשפתח הרשת לכיוון מזרח;
- (7) דייגי קבוצת הקיבוץ המאוחד — „אילות” — רשת אחת במרחק של 140 מטר מערבה לצינור המים כשפתח הרשת לכיוון מערב;
- (8) דייגי קואפרטיב ים-סוף — שתי רשתות — האחת 50 מטר צפונית לגדר המסמנת גבולו היבשתי של נמל אילת כשפתח הרשת לכיוון מערב, השניה — במרחק של 450 מטר מערבה לצינור המים כשפתח הרשת לכיוון מערב;
- (9) רוקסא יצחק ושבקי אלב — רשת טונרה אחת — ליד הקצה הצפוני של מפרץ טאבה שבחוף אילת.

(ב) רשאי פקיד-הדיג הראשי לשנות את סדרן או מיקומן של רשתות העמידה לדיג הפלמידות אשר נקבעו בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

החלפת רשת

5. דייגי קואפרטיב ים-סוף, הקיבוץ המאוחד „אילות” ואריה שקד רשאים להעמיד יחד רשת טונרה (דליאן) אחת 5 מטרים מערבה לצינור המים כשפתח לכיוון מערב במקום רשתות הפלמידה אשר הם זכאים להעמיד על פי הוראות סעיף 4 ובלבד שהמרחק הקצר ביותר בין מלכודת רשת הטונרה ובין רשתו של אוברי אונגר לא יקטן מ-150 מטרים.

איסור העברת
הרשאה

6. אדם שהורשה לעסוק בדיג בהתאם להוראות אלה אינו רשאי להעביר את ההרשאה לאחר.

7. להודעה זו ייקרא „הודעת הדיג (צמצום פעולות דיג באילת בעונת 1964)”, תשכ”ד—1964.

ה' באייר תשכ”ד (17 באפריל 1964)
(חמ 73872)

מ. שביט
פקיד הדיג הראשי
י. ורדימון
הממונה על מחוז הדרום

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה האזורית הגלכוע

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14(א) ו-22(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (מרעצות אזוריות), תשי"ח—1958³, בפרט (יד) —

(1) בהגדרה של "מפה" אחרי "(19 בנובמבר 1957)" יבוא, "וביום י"ט בניסן תשכ"ד (1 באפריל 1964)";

(2) בטור א', אחרי שם הישוב "מלאה" יבוא "מקיבלה" ולצדו, בטור ב', יבוא: "הגושים: 20007 עד 20009, 20012 בשלמותם;

20004 פרט לחלקות 4, 8, 9, וחלק מחלקה 2 (מסילת ברזל);
20014 פרט לחלקה 21.

חלקי הגושים: 20010, 20011, 20014 כמסומן במפה.

החלקות: 6, 7 וחלק מחלקות 2, 3, 11 (דרך) בגוש 20006 כמסומן במפה;
החלק המערבי של חלקה 1 בגוש 20013 כמסומן במפה.

שטח הכפר מקיבלה וחלק מאדמת הכפר בירקין המסומן במפה באות "א".

(3) במקום הגושים המפורטים מתחת לקו, יבוא:

הגושים: 17056 עד 17064, 17068, 17070, 17075, 17096, 17098 עד 17101, 17108, 20002, 20003, 20005, 20250 עד 20254, 20256, 20257, 20571, 20572, 22509, 22518, 22519, 22575 עד 22580, 22601 עד 22621, 22684 עד 22691, 22693 עד 22697, 22712, 22716 עד 22722, 22726, 22727, 23201 עד 23203 בשלמותם;

חלק מגוש 20001 המסומן במפה באות "מ", חלקות 4, 8, 9 וחלק מחלקה 2 (מסילת ברזל) בגוש 20004; הגוש 20006 פרט לחלקות 6, 7 וחלק מחלקות 2, 3, 11; גוש 20013 פרט לחלק המערבי של חלקה 11; חלקה 21 בגוש 20014; חלק מגוש 20561 המסומן במפה באות "מה"; חלק מגוש 20562 המסומן במפה באות "מר"; חלק מגוש 20565 המסומן במפה באות "מא"; חלק מגוש 20566 המסומן במפה באות "מז"; חלק מגוש 20567 המסומן במפה באות "מב"; חלק מגוש 20568 המסומן במפה באות "מג"; חלק מגוש 20570 המסומן במפה באות "יא"; חלק מגוש 22501 המסומן במפה באות "מח"; חלק מגוש 23202 המסומן במפה באות "מט"; חלק מגוש 23206 המסומן במפה באות "מי"; חלק מגוש 23207 המסומן במפה

חיסון
פרט (יד)

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.

² ע"ר תש"ח, חוס' 1 סס' 2, עמ' 1.

³ ק"ח 797, תשי"ח, עמ' 1238; ק"ח 888, תשי"ט, עמ' 708; ק"ח 1402, תשכ"ג, עמ' 770; ק"ח 1516, תשכ"ד, עמ' 306.

באות "מכ"; חלק מגוש 23218 המסומן במפה באות "מל"; שטחי הרי הגלבוע המסומנים במפה באותיות "מנ", "מס", "מצ", "מפ"; חלק של אדמות הכפר סנדלה. שטחי חבל תענך המסומנים במפה באותיות "תא" עד "תי", שטח הכפר טייבה המסומן במפה באות "א", שטח הכפר נוריס המסומן במפה באות "א", שטח הכפר נאעורה המסומן במפה באות "א" והשטחים המסומנים במפה באותיות "יב", "יג", "יד".

2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (הגלבוע, תיקון מס' 2), תשכ"ד—1964".

י"ט בניסן תשכ"ד (1 באפריל 1964)
(חמ 8001)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת בנין ערים, 1936

צו בדבר גבולות שטח תכנון עיר הגליל-התחתון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לפקודת בנין ערים, 1936¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², ולבקשת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון (להלן — הועדה), אני מצווה לאמור:

1. השטח שבתחומי מחוז הצפון, שאת גבולותיו קבעה הועדה והמתוארים בסעיף 2, יהיה שטח תכנון עיר.

2. גבולותיו של שטח תכנון העיר האמור בסעיף 1 סומנו בקו כחול בתשריט מס' 615 הערוך בקנה מידה 1:50,000 והחתום ביום ז' באייר תשכ"ד (19 באפריל 1964) ביד שר הפנים וביד יושב ראש הועדה (להלן — התשריט) והם מקיפים כל השטח הצבוע בצבע כתום בתשריט; העתק התשריט מופקד במשרדי הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הצפון, קרית הממשלה, נצרת-עילית, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

3. תחילתו של צו זה היא ביום פרסומו ברשומות.

4. לצו זה ייקרא "צו תכנון ערים (הגליל-התחתון), תשכ"ד—1964".

ז' באייר תשכ"ד (19 באפריל 1964)
(חמ 76511)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1936, חוס' 1 מס' 589, עמ' 153.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, בדבר טפסים לבקשת היתר בניה ולהיתר בניה

בחוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936, מתקינה הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, חוק עזר זה:

1. בקשה להיתר בניה תיערך לפי הנוסח שבטופס שנקבע בחוספת הראשונה לחוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז תל-אביב (טפסים לבקשת היתר בניה ולהיתר בניה), תשכ"ג—1963² (להלן — חוק-העזר למחוז תל-אביב), ותוגש בחמישה עותקים.

2. היתר בניה ייערך לפי הנוסח שבטופס שנקבע בחוספת השניה לחוק העזר למחוז תל-אביב.

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (טופס לבקשת היתר בניה ולהיתר בניה)”, תשכ"ד—1964.

טופס לבקשת
היתר בניה

טופס להיתר
בניה

השם

י ו ר ד י מ ו נ

נתאשר.

כ"ד בניסן תשכ"ד (6 באפריל 1964) יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (חם 78516)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1030, חוס' 1 מס' 580, עמ' 153.
² ק"ח 1418, תשכ"ג, עמ' 978 : ק"ח 1448, תשכ"ג, עמ' 1480.

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, בדבר פיקוח על בנינים והקמתם כשטחי תכנון עיר של מחוז הדרום

בחוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936, מתקינה הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, חוק עזר זה:

1. בסעיף 3 לחוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון עיר של מחוז הדרום), תש"ד—1960², במקום סעיף קטן (א) יבוא:

„(א) בקשה להיתר תוגש לוועדה המקומית ותהיה חתומה ביד בעל הנכסים — למעט שוכר או שוכר משנה לתקופה שלמטה מארבעים וחשע שנים — וביד עורך התכנית. הורשה דייר על ידי בית דין לשכירות לבצע תיקונים או שינויים במושכר בהתאם לסעיף 33(5) לחוק הגנת הדייר, תשט"ו—1955³, רשאי הדייר לחתום במקום בעל הנכסים על הבקשה להיתר התיקון או שינוי כאמור, אם המציא לבעל הנכסים העתק מהבקשה.”

¹ ע"ר 1030, חוס' 1 מס' 580, עמ' 153.
² ק"ח 1041, תש"ד, עמ' 1747.
³ ק"ח 188, תשט"ו, עמ' 151.

תיקון סעיף 3

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון עיר של מחוז הדרום) (תיקון מס' 2), תשכ"ד—1964".

י' ורדימון

נתאשר.

יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר,
מחוז הדרום

י' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964)
(המ' 76516)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום,
בדבר הדיון בבקשות למתן היתר לשימוש חריג

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936¹ (להלן — הפקודה), מתקינה
הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„ועדה מחוזית“ — הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום;

„ועדה מקומית“ — כל אחת מהועדות המקומיות לבניה ולתכנון עיר במחוז הדרום;

„בעל“ — לרבות שוכר או שוכר משנה ששכר קרקע או בנין לתקופה של 15 שנה ומעלה.

תנאים לדיון
בבקשה

2. ועדה מקומית לא תדון בבקשה להתיר שימוש חריג לפי סעיף 11 (ג) לפקודה אלא
לאחר שנתמלאו אלה:

(1) פורסמה בעתון יומי אחד לפחות, בעל תפוצה ארצית, הודעה המפרטת

את מהות הבקשה וקובעת מועד סביר להגשת התנגדויות על ידי בעלי קרקע
או בנין שייפגעו או העלולים להיפגע ממתן ההיתר;

(2) הודעה כאמור הוצגה במקום בולט בחזית הקרקע או הבנין שעליהם
חלה הבקשה במשך התקופה להגשת התנגדויות ובדרך שתקבע הועדה המקור
מית או מי שתמנה לכך בדרך כלל;

(3) הם המועד להגשת התנגדויות;

(4) הועדה המקומית החליטה בהתנגדויות והודיעה על החלטתה למתנגדים
במכתב רשום, ולוועדה המחוזית.

הגבלות לאישור
הועדה המחוזית

3. הועדה המחוזית לא תדון בבקשת אישור היתר לשימוש חריג לפי סעיף 11 (ג) לפקוד
דה אלא אם נתקיימו הוראות סעיף 2 וכן עברו שבעה ימים לפחות מיום משלוח ההודעה
לפי סעיף 2 (4).

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

4. לענין סעיף 55א לפקודת הנוזקים האזרחיים, 1944², נאמר בזה במפורש כי חוק עור זה הותקן להגנתם של בעלי הקרקעות והבנינים שייפגעו, או העלולים להיפגע בדרך כל שהיא ממתן ההיתר לשימוש חריג.

5. לחוק עור זה ייקרא „חוק עור לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (סדרי הדיון בבקשות להיתר לשימוש חריג), תשכ״ד—1964”.

השם

נחאשר.

יצחק ורדימון

כ״א באדר תשכ״ד (5 במרס 1964) יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (חמ 765105)

חיים משה שפירא

שר הפנים

² ע״ר 1014, תוס׳ 1 מס׳ 1380, עמ׳ 93: ע״ר 1047, תוס׳ 1 מס׳ 1509, עמ׳ 32.

פקודת בנין ערים, 1936

תקנות הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, בדבר חידון בבקשות להקלות מהוראות תכנית בנין עיר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 5 לפקודת בנין ערים, 1936¹, מתקינה הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, תקנות אלה:

1. בתקנות אלה:

הנדרות

„ועדה מחוזית” — הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום;

„ועדה מקומית” — כל אחת מהועדות המקומיות לבניה ולתכנון עיר במחוז הדרום;

„בעל” — לרבות שוכר או שוכר משנה ששכר קרקע או בנין לתקופה של 15 שנה ומעלה.

2. ועדה מקומית לא תדון בבקשה למתן הקלה מהוראות תכנית בנין עיר, בין שלפי התכנית דרוש לכך אישור הועדה המחוזית ובין שלא דרוש, אלא לאחר שנתמלאו אלה:

תנאים לריון
בבקשה

(1) פורסמה בעתון יומי אחד לפחות, בעל תפוצה ארצית, הודעה המפרטת את מהות הבקשה וקובעת מועד סביר להגשת התנגדויות על ידי בעלי קרקע או בנין שייפגעו או העלולים להיפגע ממתן ההקלה;

(2) הודעה כאמור הוצגה במקום בולט בחזית הקרקע או הבנין שעליהם חלה הבקשה או בחזית הקרקע או הבנינים הגובלים במשך התקופה להגשת התנגדויות ובדרך שתקבע הועדה המקומית או מי שתמנה לכך בדרך כלל;

(3) תם המועד להגשת ההתנגדויות;

(4) הועדה המקומית החליטה בהתנגדויות והודיעה על החלטתה למתנגדים במכתב רשום, ולועדה המחוזית.

3. לא היתה להקלה המבוקשת השפעה אלא על המבנה הפנימי של הבנין, שלגביו היא מבוקשת, ולא על צורתו, מראהו, מקומו וממדיו בדרך כל שהיא, דיה בהודעה לבעלים של אותו קרקע או בנין ובמקרה זה לא תחול תקנה 2.

שינויים
פנימיים

¹ ע״ר 1038, תוס׳ 1 מס׳ 580, עמ׳ 168.

4. הועדה המחוזית לא תדון באישור מתן הקלה על ידיה אלא אם נתקיימו הוראות התקנות 2 ו-3 וכן עברו שבעה ימים לפחות מיום משלוח ההודעות לפי תקנה 2 (4).
5. לענין סעיף 55א לפקודת הנזיקים האזרחיים, 1944², נאמר בזה במפורש, כי תקנות אלה הותקנו להגנתם של בעלי הקרקעות והבנינים שייפגעו או העלולים להיפגע בדרך כל שהיא ממתן ההקלה.
6. נקבע בתכנית בנין עיר כי השימוש למטרה מיוחדת יותר רק בקרקע או בבנינים שמקומם ייקבע על ידי הועדה המקומית או רק באישור מיוחד של הועדה המקומית, יחולו הוראות תקנות אלה על הבקשה לקביעת המקום או למתן היתר לשימוש כאמור, בשינויים המחוייבים לפי הענין.
7. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (סדרי הדיון במתן הקלות מתכנית בנין עיר), תשכ״ד—1964”.

השם

יצחק ורדימון

יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר,
מחוז הדרום

נתאשר.

כ״א באדר תשכ״ד (5 במרס 1964)
(חמ 765102)

חיים משה שפירא

שר הפנים

² ע״ר 1944, תוס' 1 מס' 1380, עמ' 93; ע״ר 1947, תוס' 1 מס' 1503, עמ' 3.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לפתח-תקוה בדבר מפגעי תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה עיריית פתח-תקוה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בור שפכים” — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של צואה, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור חלחול או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או כל חומר אחר, לרבות ביב או תעלה; „ביב פרטי” — ביב המשמש לניקוזו של בנין או של מגרש אחד, או לניקוזם של קבוצה של בנינים הנמצאים בתחומי מגרש אחד, או לניקוזם של שני מגרשים סמוכים ושל המבנים שעליהם, לשם העברת מי הניקוז אל בור שפכים או אל ביב ציבורי, וכולל אביזרי הביוב, מחסומים ותאי-בקרה;

„ביב ציבורי” — ביב המשמש להעברת צואה, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות אביזרי הביוב, מחסומים ותאי-בקרה וכל חלקיהם, ולמעט ביב פרטי; „בעל נכסים” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר-משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים; „בעלי-חיים” — כל בעל חיים לרבות דגים;

¹ ע״ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

„לקוי“ לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו. בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן ;

„מאושר“ — מאושר על ידי המועצה או על ידי משרד הבריאות ;

„מבנה“ — בנין, צריף, סככה, אוהל, או מבנה־חוץ כלשהו, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם על כל מיתקניהם, לרבות מיתקני תברואה, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין שהם מצויים בסביבתו ;

„המועצה“ — מועצת העיריה ;

„מחזיק“ — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון ;

„מיתקן תברואה“ — אינסטלציה סניטרית וכולל את כל הקבועות, המחסומים, הסעיפים, הצינורות ואביזריהם בפנים הבנין ומחוצה לו וכן המחסומים ותאי הבקרה בביב פרטי או בביב ציבורי, בורות השפכים, וכולל גם את המיתקן לחימום הבנין ולחימום מים ומערכת אספקת המים על כליה, צינורותיה ואביזריה ;

„נכסים“ — מבנים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים ;

„העיריה“ — עיריית פתח־תקוה ;

„ראש העיריה“ — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„תברואן“ — רופא העיריה, מנהל מחלקת התברואה של העיריה, מהנדס תברואה של העיריה או כל פקיד עיריה אחר שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של תברואן ;

„תעלת שפכים“ — לרבות סעיפי תעלת „שפכים“ הא־בקרה וכן כל ביב שאינו ביב כמשמ״עו בתוק עזר זה.

2. „מפגע“ —

מסננים

(1) העדר בתי כסא במספר מספיק, ומטיפוס מאושר או קיום בית־כסא שאינו מטיפוס מאושר, בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית ;

(2) העדר פחי אשפה במספר מספיק ומטיפוס מאושר בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית ;

(3) גג, תקרה או קיר, מעקה, ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת או מפתח, מזחילה, ביב, תעלה, מרזב, צינור, מיתקן תברואה, שהוא לקוי בכללו או בחלקו באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות, טחב או רוח במידה, שלפי דעת התברואן יש בכך משום נזק לבריאות, אם בבנין עצמו או בבנין סמוך ;

(4) החזקת נכסים בצורה או באופן אשר לדעתו של התברואן מזיקה לבריאות או עלולה להזיק לבריאות ;

(5) צפיפות מרובה בנכסים אשר לדעתו של התברואן, עלולה להזיק לבריאות וכן שימוש בנכסים בצורה העלולה להזיק לבריאות ;

(6) העדר בור שפכים או ביב פרטי בנכסים וכן קיום בור שפכים או ביב פרטי שהוא לפי דעתו של התברואן, לקוי, אינו מתאים לתכליתו או אינו מספיק לניקוזם היעיל של הנכסים, וכן ביב או מיתקן תברואה או חלק ממנו שהוקמו ללא היתר לפי פקודת בנין ערים, 1936² או שלא לפי תנאי ההיתר, ואשר לדעתו של התברואן, לקויים או אינם מתאימים לתכליתם ;

² ע״ר 1038, חוס׳ 1 פס׳ 580, עמ׳ 153.

(7) כל אסלה או קבועה אחרת במיתקן תברואה שאינו מצויד במחסום או שמחסומו אינו מטיפוס מאושר או שאינו קבוע כהלכה, לדעתו של התברואן ;
(8) כל סעיף או צינור שפכים, צואה ודלוחים שנקבע בתוך בנין או מחוצה לו מבלי שיהא חסום במחסום מטיפוס מאושר ;

(9) בריכה, חפירה, מזחילה, תעלה, בור מים, מיכל מים, בית-כסא, אסלה, משתנה, בור שופכים, ביב, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, סככה או חצר שהם במצב מזוהם או, שלדעת התברואן, עלולים להזיק לבריאות ;

(10) באר, בור מים, מיכל מים וכל מקום המשמש לאגירת מים אשר, לדעתו של התברואן, הם נמצאים במצב העלול לגרום לזיהום המים שבתוכם, או להתרפתחות יתושים בהם ;

(11) תא-בקרה של בור שופכים או של ביב פרטי, שאינם מצוידים במכסה ברזל או בטון לא חדירים ומטיפוס מאושר, והעלולים לגרום להתפתחות יתושים בהם ;

(12) צינור שפכים, צינור דלוחים, צינור אוורור, בור שפכים, תא-בקרה, כוך או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או פגומים באופן שגזים או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם ;

(13) מחבר או חיבור לקוי של כל ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים, אסלה, או של כל צינור או מחסום במיתקן תברואה ;

(14) השימוש בצינור גשם כצינור שפכים או דלוחים, או שפיכת כל נוזל אחר דרך צינור גשם ;

(15) כל צינור גשם, מרזב או מגלש הקשור במישרין או בעקיפין עם כל ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים או תעלת שפכים ;

(16) הצטברות חומר כל שהוא, בין בתוך בנין ובין בסביבתו אשר, לדעתו של התברואן, גורמת או עלולה לגרום לרטיבות או לטחב בבנין או בבנין סמוך ;

(17) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מתכת, חלקים של כלי רכב, זבל, נוצות או פסולת אחרת, אשר, לדעתו של התברואן, מזיקים או עלולים להזיק לבריאות ;

(18) העדר מעשנה שיש צורך בה בבנין, לדעת התברואן, או מעשנה בבנין שהיא שבורה או לקויה, או שאינה גבוהה למדי, או שהיא פולטת עשן באופן הגורם נזק לבריאות, לדעתו של התברואן ;

(19) תנור, אח, קמין או כבשן, בין שהוא משמש למלאכה ובין שהוא משמש לתכלית אחרת ואשר, לדעתו של התברואן, אינו מאכל כראוי את חמרי הדלק שבתוכו וגורם על ידי כך לפליטת עשן או גזים במידה המזיקה או העלולה להזיק לבריאות ;

(20) ניקוי, נייעור או חביטה של מרבד, שטיח או כלי מיטה ברשות הרבים, או בחצר, מכל קומת בנין או דירה באופן המזיק לבריאות, לדעתו של התברואן ;

(21) בית חרושת, בית מלאכה, מקום עבודה או מחסן מכל סוג שהוא המוחזקים במצב לא נקי או שהצפיפות בהם עלולה לגרום נזק לבריאות, לדעתו של התברואן ;

(22) כל אבק או פסולת הנוצרים במהלך העבודה בבית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא הגורמים או העלולים לגרום נזק לבריאות, לדעתו של התברואן ;

(23) החזקת בעלי-חיים באופן המזיק או עלול להזיק לבריאות, לדעתו של התברואן ;

(24) מבנה הגורם או העלול לגרום לשריצת חולדות, עכברים או חרקים ושרצים אחרים בו, או להתפתחותם ;

(25) שטח אדמה שאינו גדור במידה מספקת, לדעת התברואן, והעלול לשמש להצטברות אשפה או פסולת ;

(26) עצים או שיחים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר כל רחוב שהוא והגורמים או העלולים לגרום לתקלה לעוברים ושבים ;

(27) גרימת רעש או גזים או ריחות העלולים להזיק לבריאות, לדעתו של התברואן ;

(28) הפרעת השימוש במיתקן תברואה או במיתקני הספקת המים, או הפרעה כל שהיא להחזקתו היעילה של נכס מבחינה תברואית ;

(29) שימוש בשפכים, בדלוחים או במי פסולת אחרים להשקאה.

3. (א) התברואן רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין זריחת החמה ובין שקיעתה לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.

סמכויות
התברואן

(ב) התברואן רשאי לבדוק כל ביב, צינור או מיתקן תברואה אחר, ואם ימצא צורך בכך, רשאי הוא לגלות כל ביב, או מיתקן תברואה אחר בין בעצמו או על ידי עובדי העיריה וזאת לאחר מתן הודעה בכתב לבעל הנכס או למחזיק בו לא פחות מ־24 שעות לפני ביצוע עבודה כזאת, ובתנאי שאם לא ימצא פגם בביב, בצינור או במיתקן התברואה, עליו לכסות מחדש את החפירה על חשבון העיריה, וכל נזק שייגרם כתוצאה מפעולת התברואן האמורה יתוקן על ידי על חשבון העיריה ; מצא פגם כל שהוא, יתן לבעל הנכס או למחזיק הנכס, כפי הוראות חוק עזר זה, התראה בכתב שבה ידרוש תיקון הפגם במועד שיקבע לכך.

4. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות אך מבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכסים לסלק כל מפגע מאותם נכסים, אולם אם אי־אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכסים, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן, לסלק את המפגע.

אחריות לסילוק
מפגע

(ב) מפגע אשר, לדעתו של התברואן, נובע מליקוי במבנה הנכסים עצמו, במיתקני התברואה שבו או נובע מדבר כל שהוא בנכסים או בסביבתם אשר בו משתמש או ממנו נהנים רוב הדיירים שבנכס, חייב בעל הנכסים בלבד לסלקו, אולם אם בעל הנכסים נעדר מן הארץ או אם אי־אפשר למצוא אותו או את בא־כוחו, חייב המחזיק באותם הנכסים, לאחר שנדרש על ידי התברואן בכתב, לסלק את המפגע.

(ג) היו בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים בסילוק מפגע, חייבים הם כולם יחד או כל אחד מהם לחד, לסלק את המפגע, ויהא זה מספיק למסור הודעה על סילוק המפגע לאחד מהם בלבד.

5. (א) התברואן רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האנשים החייבים לסלק מפגע לפי הוראות חוק עזר זה, לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ומניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את המועד שבו יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) החייב בסילוק המפגע שקיבל הודעה על כך כאמור לעיל, חייב לקיים את תנאי ההודעה לכל פרטית.

6. לא קיים אדם החייב לסלק מפגע את דרישות התברואן לפי סעיף 5 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5 שלא לפי התנאים הקבועים בהודעה, רשאית העיריה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם או מאותם אנשים החייבים לסלק את המפגע מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

7. דעתו של התברואן בדבר קיומו של מפגע, מקורו או מהותו או בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו תהא קובעת וסופית.

8. (א) בעל בנין שנמצאות בו דירות אחדות, חייב, לכשיידרש לכך על ידי התברואן להדביק ולהחזיק במקום נראה לעין בבנין העתק מחוק עזר זה או חלק ממנו.

(ב) בעל הנכסים והמחזיק בנכסים חייבים לשמור על הנקיון בנכסים ובסביבתם באופן המניח את דעתו של התברואן, וכן לנקות ולסלק כל זוהמה, פסולת, זבל, דומן או אשפה אחרת שנצטברו בנכסים או בסביבתם.

(ג) אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה חייב להקים בית-כסא ארעי לשימוש העובדים, לפי שרטוט דוגמה של משרד הבריאות, במקום שיקבע התברואן, למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב לאחר גמר העבודות לבער ולסלק את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו, ולפרק את בית-הכסא הארעי בצורה המניחה את דעת התברואן.

9. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידיו של האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או אם ההודעה נשלחה אליו בדואר במכתב רשום לפי כתובת מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים, הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

(ב) הודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכסים או למחזיק בהם, יראו אותה כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליו בתור "הבעל" או "המחזיק" של אותם נכסים, ללא כל שם או תיאור נוסף.

10. כל אדם —

(1) המפריע לתברואן במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה;

(2) המכניס שפכים או מי דלוחים בכלי קיבול המיועד לאשפה;

- (3) המניח כלי קיבול לאשפה ברחוב ;
- (4) העושה צרכיו או משתין ברשות הרבים, במקום ציבורי, בחדר מדרגות או בכל מקום שאינו מיועד לצורך זה ;
- (5) היורק ברחוב או במקום ציבורי ;
- (6) המטיל נייר, אשפה, נוצות או כל פסולת אחרת ברשות הרבים או בבנין ציבורי ;
- (7) השופך מים או נוזלים אחרים ברשות הרבים או המניח למים או לנוזלים אחרים שיזלו מרשותו לרשות הרבים ;
- (8) השם ברחוב בקבוקים, שברי זכוכית, מסמרים, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות, או חומר בניה כל שהוא ;
- (9) המשליך ברחוב קליפות, פירות, או ירקות, נבלות בעלי-חיים או חלקיהן או פסולת מזון כל שהיא ;
- (10) הרוחץ כלי רכב ברשות הרבים ;
- (11) הנוכר או מחטט בתוך פחי אשפה או בכלי קיבול אחרים לאשפה ;
- (12) החולב בהמת בית ברחוב ;
- (13) המאכיל בעל-חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב ;
- (14) השוחט בעל-חיים או מורטו ברשות הרבים, בחצר או בחדר מדרגות או על גג מבנה ;
- (15) שאינו ממלא אחרי חובה מהחובות האמורות בסעיף 8.

דינו — קנס 100 לירות ואם עבר על הוראות סעיף (5) (ג) והעיריה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העיריה או אחרי הרשעתו בדין.

11. חוקי עזר למניעת מפגעים וביעורם (פתח-תקוה), 1938 — בטלים.
12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפתח-תקוה (מסגעי תברואה), תשכ"ד—1964“.

כיסוף

השם

ס נ ח ס ר ש י ש
ראש עיריית פתח-תקוה

נתאשר.
י' בניסן תשכ"ד (23 במרס 1964)
(הם 802015)

ח י י מ ש ה ש פ י ר א
שר הסנים

⁸ ע"ר 1938, חוס' 1 מס' 790, עמ' 564.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לאשדוד בדבר העמדת רכב וחנייתו

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 77 לפקודת התעבורה² מתקינה המועצה המקומית אשדוד חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אוטובוס“ — כמשמעות אוטובוס ציבורי המופעל בקווי שירות כאמור בתקנות התעבורה, תשכ״א—1961³;

„מונית“ — כמשמעותו בתקנות התעבורה, תשכ״א—1961;

„מפקד המשטרה“ — מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל, לרבות אדם שמפקד המשטרה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„מפקח על התעבורה“ — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה“ — מקום שהותרה בו חניה לרכב לפי סעיף 2;

„מקום חניה מוסדר“ — מקום חניה שנקבע כמקום חניה מוסדר לפי סעיף 3;

„מקום חניה פרטי“ — מקום חניה המתנהל על ידי אדם — פרט למועצה — על מנת להפיק ריווח;

„המועצה“ — המועצה המקומית אשדוד;

„פקח“ — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש המועצה להיות פקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„רחוב“ — דרך כמשמעותו בפקודת התעבורה, הנמצאת בתחום המועצה, לרבות חלק מרחוב;

„רכב“ — כמשמעותו בפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„תמרור“ — כמשמעותו בחלק ב' לתקנות התעבורה, תשכ״א—1961.

סמכות

להסדיר חניית רכב

2. בהסכמת המפקח על התעבורה, ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה, רשאי ראש המועצה לאסור, להגביל ולהסדיר את העמדתו של רכב או סוג מסויים של רכב, לקבוע רחוב או מקום אחר כמקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב, וכן לקבוע את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותר בחניה בבת אחת באותו מקום.

מקום חניה מוסדר

3. (א) ראש המועצה רשאי — לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה ועם מפקד המשטרה — לקבוע מקום חניה כמקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן או באמצעות מכשירים מיכניים.

(ב) סודרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לצייט להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

¹ ע״ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ריני מדינת ישראל, נוסח חדש, 7, תשכ״א, עמ' 178.

³ ק״ת 1128, תשכ״א, עמ' 1425.

(ג) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך והפנויים, מול המכשיר המסונף לאותו שטח, ולהפעיל את המכשיר בהתאם להוראות הכתובות בו.

(ד) הותקנו במקום חניה שלטים, סימנים וכיוצא באלה, חייב אדם המעמיד רכב באותו מקום להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך בהתאם להוראות שעל שלטים, סימנים וכיוצא באלה.

מקום חניה
פרטי

4. (א) לא ינהל אדם מקום חניה פרטי, אלא על פי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) הרוצה ברשיון יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת הרשיון לא תעלה על שנה אחת מיום נתינתו.

(ד) משהוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה המחושבת לפי שיעור של 80 לירות לשנה לדונם משטח מקום החניה.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור מבקש רשיון מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

(ו) רשיון לנהל מקום חניה פרטי ברחוב יינתן רק בהסכמת המפקח על התעבורה ולאחר התייעצות עם מפקד המשטרה.

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב ברחוב במקום שהחניה נאסרה על ידי ראש המועצה לפי סעיף 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים), תשכ"א—1961⁴ (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידית ובלתי פוסקת.

איסור חניה

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה, אלא —

(1) אם הרכב שייך לאחד הסוגים שחנייתם שם הותרה על ידי ראש המועצה ;

(2) בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה ;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום ;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבת אחת.

6. לא יעמיד אדם ברחוב רכב שנתקלקל קלקול המונע המשכת הנסיעה, אלא סמוך, ככל האפשר, לשפה הימנית של צד הרחוב המיועד לתנועת רכב ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.

רכב שנתקלקל

7. (א) לא יחנה אדם מונית במקום חניה שנקבע כתחנת מוניות, אלא על פי היתר מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההיתר.

מוניות

(ב) הרוצה בהיתר יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי לתתו או לסרב לתתו, לבטלו או להתלותו, וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם לשנותם או לבטלם.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שייקבע על ידי ראש המועצה בהסכמת המפקח על התעבורה.

(ד) היתר כאמור יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר נתינתו.

⁴ "פ"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1528.

(ה) משהוחלט לתת היתר, ישלם המבקש למועצה, לפני קבלתו, אגרה בסך שש לירות לכל מונית שחנייתה מותרת לפי ההיתר; ניתן ההיתר לאחר 30 ביוני, תשולם מחצית האגרה בלבד.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור, יחזיק את ההיתר במונית ויראהו לשוטט או לפקח על פי דרישתו.

(ז) לא יעמיד אדם ולא יחנה מונית ברחוב לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא —

(1) אם המונית מוזמנת על ידי נוסע ועומדת לרשותו והעמדתה או חנייתה היא לשם המתנה לאותו נוסע; או

(2) אם לא הוצעה הסעה במונית והיא מסומנת בשלט „לא פנוי“.

8. (א) לא יעמיד אדם אוטובוס ברחוב אלא במקום שנקבע כתחנת אוטובוסים המסומן על ידי תמרור כפי שנקבע בהודעה, הנושא עליו את מספרו של קו האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.

(ב) לא יעמיד אדם אוטובוס במקום האמור לזמן העולה על הזמן הדרוש כדי להוריד או להעלות נוסעים. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.

(ג) לא יחנה אדם אוטובוס בתחנה סופית למעלה מהזמן הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי מספר האוטובוסים הנקוב בתמרור.

9. ראש המועצה יציין כל מקום חניה, וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבע לפי סעיף 2, על ידי תמרור מתאים שנקבע בהודעה.

10. (א) ראש המועצה רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע סמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה מסוים.

(ב) ציין ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, באותו מקום חניה, רכב שמספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.

11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה רכב במקום חניה מוסדר אלא אם שילם אגרת הסדר בהתאם לשיעורי האגרה הנקובים בתוספת.

(ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר למעלה מהזמן שעבורו שילם ובתוך התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד זמן החניה הנוסף.

(ג) סודרה החניה על ידי סדרן, תשולם האגרה לידי תמורת תן או תווים, או באופן אחר שייקבע על ידי ראש המועצה.

(ד) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, תוכנס האגרה למכשיר המיכני במטבע או בתווית מתכת מיוחדת בהתאם להוראות השימוש שיצויינו על גבי המכשירים.

12. לא יקלקל אדם מכשיר מכני שהועמד במקום חניה מוסדר ולא יטפל בו שלא בהתאם למטרתו.

13. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

ענשים

15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשדוד (העמדת רכב וחנייתו), תשכ״ד—1964”.

תוספת

(סעיף 11 (א))

אגרת הסדר

שיעור האגרה

- (1) במקום חניה מוסדר באמצעות מכשירים מיכניים :
לכל רכב — לכל חצי שעה או לחלק מחצי שעה ובלבד שלא תותר חניה ליותר משעה
10 אגורות
- (2) במקום חניה מוסדר על ידי סדרן :
לכל רכב — לשעה הראשונה או לחלק ממנה
לכל שעה נוספת או לחלק ממנה
לכל מכונית משא — לחודש מראש
לכל מכונית אחרת — לחודש מראש
לכל אופנוע — לחודש מראש
15 אגורות
12 אגורות
30 לירות
15 לירות
7.50 לירות

נתאשר.

רוברט חיים
ראש המועצה המקומית אשדוד

י' בשבט תשכ״ג (4 בפברואר 1963)
(חמ 811613)

אני מסכים
ישראל בריהודה
שר התחבורה

חיים משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).